

Når tyskerne juler, jubler købmændene

Julen er forbrugets fest ikke mindst i de store tyske byer, der med hver deres legendariske julemarked byder på en årstidsaktuel kombination af højtidslykke og konsumkapitalisme

Verdens ældste julemarked

LÜBECK Hansestad, UNESCO-verdensarv og hjem for et 350 år gammelt julemarked. I Lübecks gotiske Altstadt træder man flere hundrede år tilbage i tiden til hele syv julemarkeder. Markedet for lokale kunsthåndværkere byder for eksempel på gavemuligheder inden for tekstiler, keramik og træ. Her skulle være noget for enhver pengepung, som man siger, og muligvis også smag.

Åbent 27. november til 29. december
luebecker-weihnachtsmarkt.de

Lys over by

BERLIN Brændte mandler, glaserede æbler og en orientlig currywurst. Den kombination kan man finde på Berlins mest spektakulære julemarked på Gendarmenmarkt eller et af de andre 50 markeder. Med millioner af lyskæder sætter de blus på den ikke særligt religiøse storby med referencer tilbage til den oprindelige og ukristelige lysfest.

Åbent 27. november til 31 december
visitberlin.de

Regnbuefarvede nissemand

KØLN Selv om Berlin nok er kendt for sin åbenhed, er det Köln, der kalder sig Tysklands homoseksuelle hovedstad. Det markerer byen blandt andet med et regnbuefarvet julemarked ved navn 'Christmas Avenue' mellem Schaafenstraße og Pilgrimstraße. Her er såvel lilla keramik som penisformede chokoladeslikkepinde.

Åbent 27. november til 23. december
cologne.de

Bayersk nostalgi

MÜNCHEN Længere sydpå holder man på andre former af mere nostalgisk-katolsk karakter. Det uskårne trælegetøj er lige så uskyldigt som de krybbespil, de virkeligt julefetisjerende viser frem i december. De kan blandt andet erhverves på byens centrale Marienplatz opkaldt efter en ikke helt ukendt 'jomfru'. Frohe Weihnachten og Glühwein til.

Åbent 27. november til 23. december
muenchen.de

KOLOFON

Ansvarshavende chefredaktør: Rune Lykkeberg

Magasinchef: Søren Heuseler

Art director: Jesse Jaacob

Fotoredaktør: Sigrød Nygaard

Rejseredaktør: Jakob Jørgensen Vestergaard

Skribenter: Anne Vindum, Astrid Sandvad Kudahl, Martine Stook, Michelle Arrouas, Niels Ivar Larsen, Pauline Bendsen, Sune Navntoft,

Illustratorer: Mia Mottelson, Isabella Tamara Hamid

Fotografer: Sille Veilmark

Annoncesalg: Frontmedia

Tryk: Sjællandske Medier

Forsideillustration: Mia Mottelson

LÆSEFERIE Louise Kringelbach

Louise Kringelbach debuterede som forfatter med den anmelderroste 'Sorgforstøveren' i 2008 og 'Hjemve' er hendes tredje roman.

Hun løber mellem bjerget og havet med blussende hjemve

Når hun er hjemme, længes hun væk, og når hun er væk, længes hun hjem. Louise Kringelbach er romanaktuel med en historie, der tager udgangspunkt i en østtysk mand, der en dag satte sig i sin kajak og sejlede bort

Tekst Astrid Sandvad Kudahl
Foto Agnete Schlichtkrull

Det var en bekendt, som første gang fortalte Louise Kringelbach historien om den unge mand. En efterårsaften i 1962 satte han sig i sin hjemmebyggede kajak og stævned ud fra DDR's kyst med kurs mod nord. Han vendte aldrig tilbage til sit hjem i Østtyskland.

Historien gjorde så stort indtryk på Louise Kringelbach, at den kom med i hendes nye roman *Hjemve*, der netop er udkommet på Turbine. I den undersøger hun, hvad hjem er, hvad der kan få et menneske til at forlade sit hjem, og hvad der kan få det til at vende hjem igen.

»Vi taler tit om hjem som et fysisk og statisk sted; en bolig. Men for mig er hjem lige så meget en tilstand, en følelse af at høre til et sted, og hvor det er, kan skifte mange gange igennem et liv,« siger Louise Kringelbach, som lige nu har hjemme på Amager, men tidligere har haft hjemme i barndomshjemmet på Emmasvej i Charlottenlund, ungdomshyblen på et københavnsk kollegie og som studerende i England og Irland. Alle de steder, hun har haft hjemme, har hun også haft en følelse af at længes væk.

»I virkeligheden er hjemme jo ret kedeligt. Det er bare et sted, hvor man er

mere fast end andre steder, og derfor kan man også blive noget så træt af det. Henrik Nordbrandt skriver i et digt, at han løber mellem bjerget og havet, for han kan ikke bestemme sig for, hvor han bedst kan lide af være. Den følelse kender jeg godt. Når jeg går for meget i de samme cirkler, så får jeg brug for at komme ud og blive inspireret af andre måder at se verden på. Men når jeg så er ude, så kommer hjemveen med det samme. Nogle gange behøver jeg ikke engang at rejse ud for at længes hjem. Jeg tror, at jeg altid har en lille kronisk hjemve indeni.«

Et land af levende bjerge

Store dele af *Hjemve* foregår ude, der hvor hjemveen råder, i DDR-tidens Østtyskland og i nutidens München. Louise Kringelbachs eget første tysklandsminde stammer fra Falster, for som barn besøgte hun sine bedsteforældre der, og det indebar en del tysk tv.

»En af mine første erindringer er tyske tv-reklamer. Der var både Werthers Echte og Nutella, sådan nogle ting, som vi aldrig fik i det spelt hjem, jeg kom fra. For mig var Tyskland en ny verden fuld og chokolade og ost,« siger hun. Som 18-årig besøgte hun landet for første gang.

»Heidelberg var den første tyske by, jeg

kom til undervejs på en længere Interrail rejse. Vi havde taget nattoget hele vejen ned igennem Tyskland, for man gad ikke rigtig stoppe i Tyskland, det var bare Tyskland, men så kom vi til Heidelberg, og jeg tænkte bare 'Gud, the hills are alive'. Der var så meget mad, og det var bjerge, og det var helt fortryllende.

Barndomsminde og ungdomsrejserne, som også tæller en tur til ølfestivalen München – den sjoveste ferie hun nogensinde har været på – har sat sig i Louise Kringelbach som en ægte kærlighed alt tysk: Menneskene, naturen, made

»Og så taler de tysk!« udbryster hun begejstret. »Jeg kan godt nok ikke selv tale tysk, men jeg elsker sproget alligevel.

Det var også på en rejse i Tyskland, grundstenen til *Hjemve* blev lagt. På i berlinske museer snusede hun, som mange andre turister, til det østtyske land og her gik det op for hende, hvor ekstrem DDR egentlig havde været.

»Jeg ville så gerne forstå, hvad det var for et liv, som menneskene i DDR levede og da en bekendt så fortalte mig om den unge mand i kajakken, tænkte jeg bare at det er helt crazy: Hvad får en mand at sejle ud på åbent hav i en hjemmebygget kajak? Det fik mig til tænke over, hvad hjem betyder, og hvad der får folk til forlade deres hjem, for det er der jo ikke nogen, der gør for sjov. Det er jo en ekstrem version af udlængsel,« siger hun.

Den unge, østtyske mand gik efter sigende i land på Møn, men det var på den anden dansk ø, Årø, at Louise Kringelbach skrev sin roman. Og her, alene i lille lyserødt hus langt fra familie og venner gik det op for hende, hvad romanen i virkeligheden handlede om. Ikke om udlængsel, men om længslen efter at komme hjem.

asku@information

Louise Kringelbachs roman 'Hjemve' er netop udkommet på Turbine

”

Hvad får en mand til at sejle ud på åbent hav i en hjemmebygget kajak?

Louise Kringelbach
Forfatter